

íbat; tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salutem modis ómnibus instantissime procuráret. Exténdens páriter caritatem suam in próximum sive páuperem, sive infirmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus caritate, qui objurgatióibus, probris, omnisque géneris injúriis ipsum appérent; nam eádem paciéntia, mansuetúdine, vultúsque hilaritate tália excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitudines resplénduit, dum vel moderatórum órdis, vel sacræ Inquisitionis jussu hac illac erráre versarique coáctus est. Quamquam vero pópuli non solum, sed viri príncipes exímiam ejus sanctitatem, et supérna charismata admiraréntur; ea nihilóminus erat humilitate, ut magnum se peccatórem reputans Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illústria dona removéret; hómines vero exoráret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injicerent, ubi memória sui esset prorsus obliteráta. At Deus, qui

ponit húmiles in sublíme, quique servum suum, dum víveret, coelésti sapiéntia, prophetia, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia, ceterisque donis cumulátissime exornáverat, ejus quoque mórtem iis, quibus ipse ántea prædixerat, loco ac témpore, anno ætátis suæ sexagésimo primo, Auximi in Picéno pretiósam reddidit, sepulcrúmque gloriósum. Illum dénique étiam post óbitum miraculis coruscántem Benedictus quartus décimus Beatórum, Clemens tértius décimus Sanctórum fastis ascrípsit. Ejus autem Officium et Missam Clemens quartus décimus ejúsdem órdis ad univérsam Ecclésiám exténdit.

✠. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio viij. Cap. xxij.

IN illo témpore: Loquebátur Jesus príncipibus sacerdotum, et Pharisæis in parábolis dicens: Símile factum est regnum coelórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

Libro 2. Homiliarum, Ho-
milia xxxviiij. circa med.

Uia jam, largiénte Dómino, núptiarum domum, id est sanctam Ecclésiám, intrástis, solérter, fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestræ hábitu Rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est, quod prótinus súbditur: Intrávit autem Rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestitum veste núptiáli. Quid, fratres caríssimi, éxprimi per núptialem vestem putámus? Si enim vestem núptialem baptísma, vel fidem dícimus, quis sine baptísmate et fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intelligere per núptialem vestem, nisi caritatem? Intrat enim ad núptias, sed cum núptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assistens fidem habet, sed caritatem non habet. Recte enim caritas núptiális vestis vocátur, quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum

ad sociándæ sibi Ecclésiæ núptias venit.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

SOla quippe dilectiône Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uniret. Unde et Joánes dicit: Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per caritatem venit ad hómines, eámdem caritatem innótuít vestem esse núptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus Deo crédidit, jam ad núptias intrávit: sed cum núptiáli veste non venit, si caritatis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles núptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes et festa ce-

lebrantes despécis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venimus, et cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad cælum assumúntur elécti. Qua ergo mente hæc spirituália festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est caritátem, quæ sola nos speciósos éxhibet, non habémus?

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória. Et vos.

In Quatuor Temporibus
Lectio ix. de Homilia Feriæ, et ejus Commem. in Laudibus tantum.

Lectio ix.

Sciéndum vero est, quia sicut in duóbus lignis, superióre videlicet, et inferióre vestis téxitur : ita in duóbus præcéptis caritas habétur, in dilectiône scílicet Dei, et próximi. Scriptum quippe est : Diliges Dómimum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et

ex tota virtúte tua, et próximum tuum sicut tépsum. Qua in re notándum est, quia in dilectiône próximi mensúra amóris pónitur, cum dicitur : Diliges próximum tuum sicut tépsum. Dei autem dilectio nulla mensúra constringitur, cum dicitur : Diliges Dómimum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua. Non enim jubétur quisque quantum dilígat, sed ex quanto, cum dicitur, Ex toto ; quia ille veráciter Deum dilígit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necesse est ut caritátis præcépta custódiat, quisquis habére in núptiis vestem nuptiálem curat. Te Deum. 19.

Ad Bened. Aña. Osténdit mihi Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

SS. Martyrum Januarii

Episc. et sociorum.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim. Mart. [49] præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártirum tuorum Januárii et sociorum ejus, solemnitáte lætíficas : concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exemplis. Per Dómimum.

Commem. præced. Aña.

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómimi mei. ✠. Justum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. Lect. Fratres, Debitóres. [53] et ix. Lectio de Homil. Feriæ occurr. cum ejus Commem. ad Laudes tantum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anuárius, Benévénti Episcopus, Diocletiano et Maximiano in Christianos sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ præsidem ob christiánæ fidei professiõnem Nolam perdúctur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc præses accénsus iracúndia, Mártiris corpus ímperat

usque eo dístrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, et Desidérius Lector comprehénsi, vinctique una cum Episcopo ante rheadam præsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, et Próculus Puteolánu Diáconus, Eutyches et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

✠. Sancti tui Dómime mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. ✠. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v.

Postero die omnes in amphitheatro feris objécti sunt : quæ naturalis oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbens, cum senténtiam cápitis in Christi Mártires pronuntiásset, óculis repente captus, oránte mox beáto Januá-

rio, lumen recepit : quo miraculo, hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt. Verum ingratus iudex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem; veritus maxime principum decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percussit.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut heredes.

Lectio vij.

Horum corpora finitimae urbes, pro sua quaestudio certis sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani divino admōnitu extulere: quod primo Beneventum, inde ad monasterium Montis Virginis, postremo Neapolim translatum, et in majore ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Vesuvio flammarum globos, nec vi-

cinis modo, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, exstinxit. Praelatum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cum in conspectu capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri et ebullire, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur.

R. Tamquam. [57]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. xxiv.

In illo tempore: Sedente Jesu super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando haec erunt? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xxv.

Discipuli Dominum interrogant quando haec fierent, quodve signum et adventus sui et consummationis saeculi noscerent. Et quia tria haec in unum quaesita sunt; distinctis et temporis et intelligentiae significationibus separantur.

Respondetur igitur primum de civitatis occasu: et confirmantur veritate doctrinae, ne quis fallax ignorantibus posset obrere. Venturi enim erant etiam eorum tempore qui se Christum essent nuncupaturi. Ut igitur fides pestifero mendacio detrahi posset, admonitio praecessit.

R. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Quia.

Lectio viij.

Confirmat igitur eos ad tolerantiam passionum, fugae, verberationis, interitus, et publici in eos odii propter nomen ejus. Atque his quidem vexationibus multi turbantur, et tantis insurgentibus malis scandalizantur, et usque in mutuum odium excitantur. Et falsi prophetae erunt (ut Nicolaus unus ex septem Diaconibus fuit) multosque eminentia veritate pervertent: et

abundante nequitia caritas refragescet.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercedem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverantibus salus reservata est: ac tum per omnes orbis partes viris apostolicis dispersis, Evangelii veritas praedicabitur. Et cum universis fuerit cognitio sacramenti caelestis invecta, tum Jerusalem occasus et finis incumbet: ut praedicationis fidem et infidelium poena, et metus civitatis erutae consequatur. Haec igitur in eam, ut fuerant praedicta, perfecta sunt: et lapidatis, fugatis, peremptis Apostolis, fame, bello, captivitate consumpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejectionis praedicatoribus Christi, indignam Dei praedicatione se praebuit.

Te Deum laudamus. 19.
Vesperae a Capitulo de sequenti.

DIE XX. SEPTEMBRIS.
SS. Eustachii et socio-
rum Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plu-
rimorum Martyrum [49]
præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos concedis
sanctorum Martyrum
tuorum Eustachii et so-
ciorum ejus natalitia co-
lere: da nobis in æterna
beatitudine de eorum so-
cietate gaudere. Per Dó-
minum nostrum Jesum
Christum.

Pro Commem. præced.

Aña. Gaudent in cœlis
animæ sanctorum, qui
Christi vestigia sunt secu-
ti: et quia pro ejus amore
sanguinem suum fude-
runt, ideo cum Christo
exsultant sine fine.

℣. Exsultabunt.

In Quatuor Temporibus
Lectiones j. Noct. Fratres,
Debitores. de Comm. [53]
et Lectio ix. legitur de
Homilia Feriæ occurren-
tis cum ejus Commem.
in Laud. tantum, et de
Vigilia nihil sit, nisi in
Missa.

Si non venerit in Qua-
tuor Temporibus, Lectio-
nes j. Nocturni de Scri-
ptura occurrente: et

ix. Lectio erit de Vigilia,
cujus Commem. in Lau-
dibus.

In II. Nocturno.

Lectio iij.

Ustachius, qui et
Placidus, genere,
ópibus, et militári
glória inter Romános insi-
gnis, sub Trajáno impera-
tore magistri militum títu-
lum méruit; cum vero sese
aliquándo in venatione
exercéret, ac fugientem
miræ magnitudinis cer-
vum insequeretur, vidit
repente inter consistentis
feræ cornua excelsam at-
que fulgentem Christi Dó-
mini e cruce pendéntis
imáginem, cujus voce ad
immortalis vitæ prædam
invítatus, una cum uxóre
Theopista, ac duóbus pár-
vulis filiis Agapito et
Theopisto, cristiánæ mi-
litiæ nomen dedit.

℣. Sancti tui Dómine
mirabile consecúti sunt
iter, serviéntes præcéptis
tuis, ut inveniréntur illæsi
in aquis válidis: * Terra
apparuit árida, et in Ma-
ri rubro via sine impedi-
méto. ℣. Quóniam per-
cússit petram, et fluxerunt
aquæ, et torréntes inun-
daverunt. — Terra appá-
ruit.

Lectio ii.

MOX ad visionis prísti-
næ locum, sicut ei
Dóminus præcéperat, re-
gressus, illum prænun-
tiántem audivit, quanta
sibi deinceps pro ejus gló-
ria perferénda essent.
Quocirca incredibiles ca-
lamitates mira paciéntia
perpessus, brevi in sum-
mam egestátem redáctus
est. Cumque clam se sub-
ducere cogeretur, in iti-
nere cónjugem primum,
deinde étiam líberos sibi
miserabiliter eréptos in-
gémuit. Tantis obvolútus
aerúmnis, in regióne lon-
gínqua villicum agens
longo témpore delítuit;
donec cœlesti voce recreá-
tus, ac nova occasióne a
Trajáno conquistus, íte-
rum bello præficitur.

℣. Vérbera carníficum
non timuerunt sancti Dei,
moriéntes pro Christi nó-
mine: * Ut herédes fierent
in domo Dómini. ℣. Tra-
didérunt córpora sua pro-
pter Deum ad supplicia.
— Ut.

Lectio iij.

ILLa in expeditione, lí-
beris simul cum uxóre
insperáto recéptis, victor
Urbem ingénti ómnium
gratulatione ingréditur.

Sed paulo post inánibus
diis pro parta victória sa-
crificáre jussus, constan-
tissime rénuít. Cumque
váriis ártibus ad Christi
fidem ejurándam frustra
tentarétur, una cum uxó-
re et líberis leónibus ob-
jicitur: horum mansue-
túdine concitátus imperá-
tor, æneum in taurum sub-
jéctis flammis candéntem
eos immítteri jubet, ubi di-
vinis in láudibus consum-
máto martyrio, duodéci-
mo Kaléndas Octóbris ad
sempitérnam felicitátem
convolárun: quorum il-
læsa córpora religióse a
fidélibus sepúlta, póstmó-
dum ad ecclésiám eórum
nómine eréctam honóri-
fice transláta sunt.

℣. Tamquam. [57]

In iij. Nocturno, Homilia.
Advérte ómnia. de Com-
muni ij. loco. [67]

Pro Vigilia S. Matthæi.

Bened. Per evangélica
dicta.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio ii. Cap. v. e

IN illo témpore: Vidit
Jesus publicánium nó-
mine Levi, sedéntem ad
telónium, et ait illi: Sé-
quere me. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Libro 5. Comm. in Lucae
cap. v. post initium.

Mystica est hæc vocatio publicani, quem sequi jubet non corporis gressu, sed mentis affectu. Itaque ille prius avára de mercédibus, dura de laboribus periculisque nautarum emolumenta convertens, verbo vocatus propria derelinquit, qui rapiébat aliéna : ac vile illud sedile destituens, toto post Dóminum vestigio mentis incédit : convivii quoque magni exhibet apparatus. Qui enim domicilio Christum récipit inténo, máximis delectationibus exuberántium páscitur voluptatum.

Te Deum. 19.

In Laud. pro Commem.
Vigiliae, Aña et *W.* de Feria
occurrente.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut beati Matthæi Apóstoli tui et Evangelistæ, quam prævenimus, veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat, et salutem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.
S. Matthæi
Apostoli et Evangelistæ.
Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Apostolorum [2] præter seq.

Oratio.

BEáti Apóstoli et Evangelistæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur : ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessiône donetur. Per Dóminum.

Commem. præced. Aña.
Gaudet in cœlis animæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt,

ideo cum Christo exsultant sine fine.

W. Exsultábunt.

Inj. Nocturno, Lectiones.
Incipit liber Ezechiélis
Prophætæ. de Communi
Evangelistarum. [25]

In II. Nocturno.

LECTIO II.

Matthæus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelista, Caphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secúsus est ipsum; quem étiam cum reliquis discipulis convivio excépit. Post Christi resurrectionem, ántequam in provinciam proficisceretur, quæ ei ad prædicandum obtigerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisióne crediderant, Evangélium Jesu Christi Hebráice scripsit : mox in Æthiópiam profectus, Evangélium prædicávit, ac prædicatióne multis miraculis confirmávit.

W. Vidi conjunctos viros habéntes splendidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. *W.* Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce

magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt.

LECTIO II.

Illo igitur in primis miraculo, quo regis filiam a mórtuis excitávit, regem patrem, et uxórem ejus, cum univérsa provincia ad Christi fidem convertit. Rege mórtuo, Hirtacus ejus succéssor, cum Iphigeniam, régiam filiam, vellet sibi dari in matrimónium, Matthæum, cujus ópera illa virginitatem Deo vóverat, et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mysterium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus apostólicum martyrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo summo Pontífice cónditum, ibidem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

W. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiétes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. *W.* Cum vos óderint

hómínes, et cum separá-
verint vos, et exprobrá-
verint, et ejectionem nomen
vestrum tamquam malum
propter Fílium hómínis. —
Gaudete.

De Expositiōe sancti Gre-
gorii Papæ super Eze-
chiélem Prophétam.

Homilia iij. libro i.

Lectio ij.

Sancta quatuor animá-
lia, quæ prophetiæ
spíritu futúra prævidén-
tur, subtili narratiōe de-
scribuntur, cum dicitur :
Quatuor faciēs uni, et
quatuor pennæ uni. Quid
per faciē, nisi notitia;
et quid per pennas, nisi
volátus exprimitur? Per
faciē quippe unusquis-
que cognoscitur : per pen-
nas vero in altum ávium
córpora sublevántur. Fá-
cies itaque ad fidem pér-
tinet, penna ad contem-
platiōem. Per fidem nam-
que ab omnipoténti Deo
cognoscimur, sicut ipse de
suis óvibus dicit: Ego sum
pastor bonus, et cognosco
oves meas, et cognoscunt
me meæ. Qui rursus ait :
Ego scio quos elégerim.
Per contemplatiōem ve-
ro, qua super nosmetipsos
tóllimur, quasi in aéra le-
vámur. ✠. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. ix. b

In illo témpore : Vidit
Jesus hómíne sedén-
tem in telónio, Matthæum
nómíne. Et ait illi : Sé-
quere me. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri. Lib. i. Comm.
in Matth. cap. ix.

Ceteri Evangelistæ,
propter verecú-
diam, et honórem
Matthæi, noluerunt eum
nómíne appellare vulgáto:
sed dixerunt, Levi: dúplici
quippe vocábulo fuit. Ipse
autem Matthæus (secún-
dum illud quod dicitur a
Salomóne: Justus accusá-
tor est sui in principio ser-
mónis: et in álio loco: Dic
tu peccáta tua, ut justificé-
ris) Matthæum se et publi-
cánum nómínat, ut ostén-
dat legéntibus, nullum de-
bére salutem desperare, si
ad melióra convérsus sit,
cum ipse de publicáno in
Apóstolum sit repén-
tatus.

✠. Isti sunt qui vivéntes
in carne, plantavérunt
Ecclésiám sánguine suo :
* Cálicem Dómini bibé-
runt, et amici Dei facti
sunt. ✠. In omnem terram

exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eó-
rum. — Cálicem.

Lectio viij.

Arguit in hoc loco
Porphyrius, et Juliá-
nus Augústus, vel imperí-
tiam histórici mentiéntis,
vel stultitiam eórum, qui
statim secúti sint Salvató-
rem, quasi irrationabiliter
quemlibet vocántem hó-
míne sint secúti : cum
tantæ virtútes, tántaque
signa præcésse-
rent, Apóstolos ántequam cré-
derent, vidísse nondúbium
est. Certe fulgor ipse, et
majéstas divinitátis oc-
cúltæ, quæ étiam in hu-
mána faciē relucébat, ex
primo ad se vidéntes trá-
here póterat aspéctu. Si
enim in magnéte lápide et
súccinis hæc esse vis dí-
citur, ut ánnulos et stípu-
lam et festúcas sibi cópu-
lent : quanto magis Dó-
minus ómnium creaturá-
rum ad se tráhere póterat
quos vocábat?

✠. Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in
caritáte non ficta, et dedit
illis glóriam sempitérnam:
* Quorum doctrína fulget
Ecclésiá, ut sole luna.
✠. Sancti per fidem vicé-
runt regna, operáti sunt

justítiam. — Quorum do-
ctrína. Glória Patri. Quo-
rum doctrína.

Lectio ix.

Et factum est, discum-
bente eo in domo,
ecce multi publicáni et
peccatóres veniéntes dis-
cumbébant cum Jesu. Vi-
debant publicánum a pec-
cátis ad melióra convér-
sum, locum invenísse pœ-
niténtiæ, et ob id étiam
ipsi non despérant salú-
tem. Neque vero in prísti-
nis vítiis permanéntes vé-
niunt ad Jesum, ut Phari-
sæi et Scribæ múrmurant;
sed pœniténtiam ágéntes,
ut sequens Dómini sermo
significat, dicens : Miseri-
córdiam volo, et non sacri-
fícium : non enim veni
vocáre justos, sed pecca-
tóres. Ibat autem Dómi-
nus ad convivia peccató-
rum, ut occasiōem habé-
ret docéndi, et spirituáles
invitatóribus suis præbé-
ret cibos.

Te Deum laudámus. 19.
In ij. Vesp. fit Comm. seq.

DIE XXII. SEPTEBRIS.
S. Thomæ de Villanova
Episc. et Conf. Duplex.
Omnia de Comm. Conf.
Pont. [70] præter sequen-
tia. (m. t. v.)

A S. Petri Ardens Fl. 17. Septbris

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. Dispérsit, dedit paupéribus : iustitia ejus manet in sæculum sæculi.

℞. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui beátum Thomam Pontíficem insignis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti : quæsumus, ut ejus intercessióne in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benignus effúndas. Per Dóminum.

Deinde fit Commemor. SS. Maurítii et sociorum Mart. Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni. ℞. Lætámini.

Oratio.

ANnue quæsumus omnípotens Deus : ut sanctórum Mártýrum tuórum Maurítii et sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas : ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis glóriemur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Tempor. Lectiones. Fidélis sermo. [73]

Lectio ix. de Feria, et ejus Commemor. in Laudibus tantum.

In II. Nocturno.

Lectio íb.

Thomas in óppido Fontispláni Tole-tánæ diocéseos in Hispánia natus anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus ineúnte vita pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit; cujus adhuc puer complúra dedit exémpia; sed illud in primis nóbile, quod ut nudos operíret, própriis véstibus non semel se ipsum éxuit. Exácta puerítia, Complúto, quo missus fúerat, ut alúmnuſ in collégio majóri sancti Ildephónsi lítteris óperam daret, patris óbitu revocátus, univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit; eodémque statim revérsus est, et sacrae theológiæ cursu confécto, ádeo doctrína excélluit, ut in eádem Universitáte cáthedram ascéndere jussus, philosophicas theologicásque quæstiónes mirábiliter explanáverit : interim assídúis précibus sciéntiam

Sanctórum, et rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans. Quare divíno instíntu Eremitárum sancti Augustíni ampléxus est institútum.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Religiónem professus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus et ornámentis excélluit, humilitáte, paciéntia, continéntia, sed ardentíssima caritáte summe conspícuus : inter vários et assídúos labóres oratióni rerúmque divinárum meditatióni invícto spírítu semper inténtus. Prædicándi onus, útpote sanctimónia et doctrína præstans, subire jussus, cœlésti aspiránte grátia, innumerábiles vitiórum cœno in viam salutis edúxit. Regéndis deinde frátribus admótuſ, prudéntiam, æquitátem, et mansuetúdinem pari sedulitáte ac severitáte conjúnxit : ádeo ut priscam sui órdinis disciplínam

multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

Granaténsis Archiepíscopus designátus, mira humilitáte et constantia insigne munus réjécit. Verum non multo post Valentínam Ecclésiám, superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscepit : quam annis ferme úndecim ita réxit, ut sanctíssimi et vigilantíssimi pastóris partes expléverit. Céterum consuéta vivéndi ratióne nihil admodum immutáta, inexplébili caritáte multo magis indúlsit, cum amplos Ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relicto ; nam eum, in quo decumbébat, cum in cœlum evocarétur, ab eodém commodátum hábuit, cui paulo ante elemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo et sexa-